

помагахъ къмъ Евангеліе-то на тѣхный языкъ. Чрѣзь това събудени-тѣ не желаяхъ да ся отдѣлять отъ църквж-тж, но гоненіе-то имъ отъ тѣхный Патріархъ ги принуди къмъ това, и Турско-то правителство въ 1847 годинж припозна това новосъставенно и на всякадѣ умножающе-то ся Евангелическо Общество на Арменци-тѣ, като едно независимо тѣло отъ Патріарха. Даже и Турци можихъ, ако и само въ Цариградъ, да приемжтъ Христіанство, отъ кога-то Султанъ-тѣ за помощь-тж кож-то му подадохъ Западны-тѣ сили въ Крымскж-тж войнж противъ Руссіж, въ 1856 год. обяви равноправость на вѣроисповѣданія-та, безъ да отстрани фанатизмъ-тѣ, кой-то отъ врѣме на врѣме пакъ ся явяваше както на примѣръ погубваніе-то на Христіяны-тѣ въ Ливанъ и Дамаскъ въ 1860 годинж. *Несторіани-тѣ* на граници-тѣ на Персіж и Турціж при всичко-то притѣсеніе, подь грыжж-тж на Американскы-тѣ Миссіонеры отъ 1830 год. продължавать да ся въздигать въ единъ новъ животъ безъ промѣненіе на църковный си рядъ. Даже и за *Копты-тѣ* и *Абиссинци-тѣ* отъ 1828 годинж ся полагаше голѣмо стараніе отъ Нѣмскы работници подь Англиканско ржководителство, но до сега съ незначителенъ успѣхъ.

Ще обърнемъ вниманіе-то върху Западнж-тж църквж. Тука прѣдъ всичко трѣбва да ся припознава, че *Католическа-та църква* ся силно ободри и пріела новж силж.